DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.

De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*. De prijs voor den tweeden halven jaargang is ƒ 8.— rec.

Het abonnement geschiedt in eens vooruit voor dezen tweeden halven jaargang.

MAANDAG 16 JUNIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen word betaald met de helft van het bedrag der advertentiet

No. 25. VERANTWOORDELIJKE UITGEVER E. FUHRI TE SOERABAYA. 1856.

Sinds geruimen tijd gevoelde de Redactie de behoefte den *Oostpost* tweemaal per week te doen uitkomen, doch gebrek aan het daartoe benoodigde materieel ter drukkerij van den uitgever, belette tot hiertoe deze zoo gewenschte uitbreiding. Thans is daarin voorzien en zal dit weekblad elke week tweemaal verschijnen. Bij deze uitbreiding van onze onderneming hebben wij vermeend tevens eene verbetering te voegen, door eene verandering in de dagen van verschijning te brengen. De *Oostpost* zal voortaan op den dag van de aankomst van den post, aldus elken *Maandag* en *Donderdag*, in den namiddag aan de inteekenaren uitgereikt worden en zal men daarin de berigten vinden, die de post van Batavia en van elders heeft aangebragt: op die wijze voorzien wij in eene leemte die reeds lang door ons was opgemerkt. Onze lezers hebben aanspraak om van ons zoo spoedig mogelijk die berigten te vernemen, welke men tot heden meestal een paar dagen later ontving, zoodat men immer nog tot andere bladen zijne toevlugt moest nemen. — Voor den prijs van ons abonnement vindt men thans in den *Oostpost* al het meldenswaardige van den dag. Wij hebben echter in dien prijs zelve eene kleine verandering moeten maken, om onze meerdere onkosten te vergoeden. Wij hebben dien gesteld voor de nieuwe abonnés van dezen tweeden halven jaargang op ƒ 8.— rec.

Wij vleijen ons dat deze vermeerdering en verbetering onzen geabonneerden aangenaam zal zijn; en ons blijkbaar zal worden door een vermeerderd aantal abonnementen; wij bevelen vooral den *Oostpost* aan, als een zeer geschikt middel tot verspreiding van die berigten, waarbij de handel en de nijverheid belang hebben, en die onder de rubriek advertentien geplaatst worden.

Namens de Redactie,
E. FUHRI,
Uitgever.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANTEN.

Van den 7den tot en met den 11den Junij 1856, Nos. 46—47.

Bij besluit van den Gouverneur-Generaal, van den 4den Junij 1856 no. 1, is aan Arend Willem Remmert verleend een tot uit sluitende gebruikmaking strekkend oktrooi (no. 22 van het register) voor den tijd van tien jaren, voor eene, zoo bij verklaart, door hem gedane uitvinding, bestaande in een verbeterd toestel om het suikerrietsap door middel van stoom te verdampen.

Civiel Departement.

BENOEMD:

Tot algemeenen sekretaris, de direkteur der middelen en domeinen W. J. van de Graaff.

Tot direkteur der middelen en domeinen, de eerste adjunktsekretaris van het gouvernement E. de Waal.

Tot resident van Bagelen, de resident van Kadoe D. F. Schaap.

Tot resident van Banka, de resident van Timor jhr. Th. Capellen.

Tot sekretaris der residentie Palembang, de kommies-kashouder te Salatiga J. D. H. Kuijp.

Tot president van de weeskamer te Amboina (Moluksche-Elanden), de eerste kommies ter gouvernements sekretarie, tevens postmeester te Amboina, G. C. D. Neumann.

VERLEEND:

Een verlof naar Nederland, voor den tijd van één jaar, aan den kommies op het bureau van inlandsche zaken, tevens sekretaris der Wees- en boedelkamer te Makassar, N. Altheer.

MAGTIGING VERLEEND:

Tot het uitreiken aan den eervol ontslagen apotheker der tweede klasse A. Bierwirth, eener akte van toelating tot de uitoefening der artsenijmengkundige praktijk te Batavia.

Schutterijen, enz.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, de eerste luitenant bij de schutterij te Soerabaija mr. W. H. 's Jacob.

Wegens vertrek, eervol, de eerste luitenant, kommandant der schutterij te Saparoea. H. E. Hoedt, en de tweede luitenant der schutterij te Amboina H. K. C. Jansen.

BENOEMD:

Tot eersten luitenant, kommandant der schutterij te Saparoea, de eervol ontslagen tweede luitenant der schutterij te Amboina H. K. C. Jansen.

Militair Departement.

BENOEMD:

Tot ridmeester, kommandant der kavallerie van den barissan te Madura, de kapitein der infanterie van dien barissan pangeran Mangkoe Adi Negoro.

Tot adjoint bij den generalen staf, de eerste luitenant adjudant van den kommandant der drie batailIons te Willem I, W. N. Verlegh.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING

Op Donderdag den 19den Junij.

Voor de woning van den chin. pachter Tan Tongliep, in de chin. Kamp. (*)

(*) De vendutien van Dingsdag en Woensdag zijn reeds in ons vorig nummer vermeld.

Soerabaya den 16den Junij 1856.

— Het Concert van den heer Ali-Ben-Sou-Alle heeft de verwachting van ons talrijk opgekomen publiek verre overtroffen. Zijn roem als degelijk en goed gevormd kunstenaar heeft hij op nieuw gehandhaafd. De voortreffelijke wijze waarop hij zijne eigene schoon bewerkte compositien voordroeg, bragt het auditorium in verrukking. Zijne fraaije instumenten de Turkophone en Turkophonini beheerscht hij volkomen en draagt hij met smaak, sierlijkheid en bravoure voor, waardoor hij de bewondering der hoorders krachtig gaande maakte en met luide en welverdiende toejuichingen bekroond werd. Ook op de Clarinet toonde hij volkomen meester te zijn.

De overige muziekale verrigtingen van dien genotvollen avond verdienen insgelijks eene loffelijke vermelding; daaronder behooren voornamelijk het verdienstlijke Piano- en Vioolspel, terwijl de goede uitvoering der zangstukken en Orchest-werken mede het hunne hebben bijgedragen om het kunstgenot te verhoogen.

Wij eindigen met den wensch dat de heer Ali-Ben-Sou-Alle ons spoedig op eene herhaling van een zoo uitnemend Concert moge vergasten.

— Wij vernemen dat de heer Ali-Ben-Son-Alle het voornemen heeft zich Woensdag te Pasoeroean en Zaturdag te Probolingo te doen hooren.

— Mogten wij in de vorige week aan onze lezers mededeelen, hoe alhier op eene waardige wijze en die geheel aan de bedoeling beantwoord heeft, door een groot aantal ingezetenen openlijk een bewijs van achting en genegenheid is gegeven geworden aan een hooggeplaatst echtpaar te dezer plaatse, dat het geluk mogt smaken, een belangrijk huisselijk feest te vieren, korten tijd te voren hadden wij door eigen aandrift aangespoord, de aandacht des publieks gevestigd op de hulde van eerbied en achting te bewijzen aan de overblijfselen van en de herinnering aan een algemeen beminden en geachten afgestorvene, wiens lijk, als 't ware, thans in den vreemde, begraven ligt, ver buiten den werkkring, waar binnen hij zich zoo bijzonder verdienstelijk gemaakt heeft.

Wij wisten toen niet wat wij later vernamen dat de R. C. kerkenraad zich met hetzelfde belangrijke onderwerp had bezig gezonden, maar ons onbekend gebleven bezwaren had ontmoet, tot den overvoer van dat dierbare lijk ten onzent. Intusschen, hoezeer bejammerende dat omstan-

EENE ZWEEDSCHE NOVELLE.

Christina van Zweden, het eenig kind en de opvolgster van Gustaaf Adolph, de leeuw van het noorden, en de regterarm, zooals hij genoemd werd, van het protestantsch geloof, beklom den troon harer voorouders op zeer jeugdigen leeftijd. Zij was eene vrouw van voortreffelijke hoedanigheden, vrij groote veerkracht en een ijzeren wil; hoedanigheden, welke zij erfde van haar vader en welke hare betrekking als hoofd eener bijna absolute monarchie tot meer dan mannelijke gestrengheid deden klimmen. Hare hoofdigheid verwekte haar altijd een hevige bloedsomloop, die bij wijlen echter gunstige gevolgen had. In een dezer toevallen en vóór zij nog ver in leeftijd was gevorderd, deed zij afstand van de kroon, zoo zij meende tot welzijn van haar volk. Het offer werd echter spoedig betreurd, maar het berouw kwam te laat om het te herstellen en zij bragt de verdere dagen van haar leven in afzondering door. De voornaamste wensch dezer buitengewone vrouw, toen zij nog op den troon was gezeten, was met Elisabeth van Engeland vergeleken te worden; zij volgde deze vorstin in alles na, zelfs in hare koele en schandelijke zucht om te behagen.

De jeugdige koningin van Zweden gaf op zekeren dag een schitterend feest in haar paleis te Stockholm. Dit feest had een bijzonder karakter en wel een, hetwelk de pracht en de luister daarvan zeer verhoogde, maar te gelijk de zwakke zijde verried van de heldin van het noorden. Christina wenschte voor een avond het genoegen te smaken zich openlijk en uitdrukkelijk in het karakter der Engelsche vorstin te vertoonen. Tot dit einde had zij hare eigen hovelingen gelast zich van alles te voorzien wat de voornaamste personen uit de regering van Elisabeth eigen was, en in bijzondere gevallen wees zij zelve de rollen aan, welke sommigen zouden te vervullen hebben. Dit was, men vergete het niet, eene zeer kiesche zaak, want aan de vervulling der rollen, b. v. van Essex en Leicester, zou eene beteekenis gehecht worden, die gewis de aandacht niet zou ontgaan. Ieder staatsman kan de rol van Burleigh vervullen, zoo goed als dit in het beruchte drama van Puff gedaan wordt, maar geen gewoon mensch waagde het zich in een der karakters voor te doen der twee edellieden, die wij zoo even noemden. Een dederig benijder van koninklijke gunst stak zich in het gewaad van eenen Raleigh en meer dan één jeugdig hoveling verscheen op dezen schitterenden avond in het kostuum van sir Walter. De Zweedsche koningin was opgetogen over den uitslag van haar plan. Er was eene strikte etiquette ingesteld voor de regeling der kostumen en om in dezen een goeden leiddraad te hebben, had Christina zich alle moeite gegeven om in het bezit te geraken van de portretten der voornaamste personen, die moesten worden voorgesteld. Op deze wijze was de overeenkomst van het tooneel volkomen gemaakt.

Onder de personen, die bij deze gelegenheid het meest de aandacht trokken door hun voorkomen en manieren, bevonden zich een jong ridder en eene elegante dame, die zich gedurende den avond dikwijls met elkander onderhielden. Zij waren zeker beide voorname personen, want het uiterst gemakkelijke en bevallige hunner bewegingen was opmerkelijk. terwijl de taal, in welke zij met elkander spraken, voldoende was om hen als vreemden te kenschetsen. En inderdaad, zij waren uit Frankrijk, zij schenen met elkaar op den meest gemeenzamen voet te zijn en toch bestond er tusschen hen een voornaam punt van verschil. De dame scheen genegen, ja zelfs vurig te verlangen zich openlijk onder de medigte te begeven, terwijl de heer alle moeite deed om zich zooveel mogelijk af te zonderen, vooral om den blik der koningin te vermijden, als deze zich van de eene plaats naar eene andere begaf. De jeugdige ridder scheen er eindelijk in te slagen zijne gezellin tot zijn denkbeeld omtrent dit punt over te halen en het paar zonderde zich af in een inham; dien twee der trotsche vensterramen vormden, waar het, ofschoon op zachten toon, echter een zeer levendig gesprek begon. Jeugdig en opgeruimd en begaafd met die geestige natuur hunnen landaard eigen en die steeds eene strekking tot spot verraadt, aanschouwden zij van hunne afgezonderde plaats de geheele menigte en onderwierpen ieder, die hunne aandacht trok, aan eene geestige doch welgezinde kritiek.

— Ah! zeide de dame, zie dien kleinen Leicester eens; wat denkt gij van hem?

— Arme drommel! hij ziet niet eens dat de koningin een spotprent van hem heeft willen maken door hem dat gewaad op te dragen! gaf de edelman ten antwoord.

— De vertegenwoordiger van lord Raleigh, vervolgde de dame, heeft ten laatste de premie bekomen. — maar ook niet meer.

— En zie eens, hervatte de ridder, hoe sir Christopher Hatton zich houdt! De Engelsche ridder moet, naar men zegt, zeer goed dansen, maar zijn persoon is bij uitnemendheid geschikt om hem tot eene wandelende menuet te bevorderen.

In dier voege vervolgde het paar zijne opmerkingen tot wederzijdsche veraangenaming. Eindelijk vroeg de dame met zekere onverschilligheid, maar op een toon die meer belang in het onderwerp deed vermoeden: A propros, de koningin zelve — hoe vindt gij haar?

digheden schijnen te beletten, dat zich niet verwezenlijkt ons denkbeeld, om de beenderen van den ijverigen dienaar Gods nabij de plaatse neder te leggen, waar hij bijzonderlijk zijnen Heer zoo ijverig diende, en waaraan hij zoo vele teedere zorgen had gewijd, dat is namelijk op het erf achter de R. C. Kerk, waar een eenvoudig gedenkteeken hem voor langen tijd in herinnering zou gehouden hebben, vermelden wij met deelneming dat door die kerkenraad is opengesteld eene inteekening tot oprigting van een monument. Men heeft, ten gevolge waarschijnlijk van onze sympathie voor deze zaak, ten onzen kantore, eene lijst gedeponeerd. Komt dus allen, gij die gelukkig genoeg waart nu wijlen den vromen priester in zijne waarde te kennen, en offert uwen penning op dat altaar aan christenzin en christendeugd gewijd.

... Is 't nog noodig dat wij ons verzuim herstellen en zeggen dat wij van wijlen pastoor Moonen spraken. (*)

BATAVIA. — In den avond van ll. woensdag, ongeveer ten half acht ure, vervoegde zich een goed gekleed Javaan, ten huize van den heer v. D. op Rijswijk, die toevallig afwezig was. Hij verhaalde aan de vrouw des huizes ongeveer het volgende.

Hij was de zoon van den hoofddjaksa te P. en volgeling van den regent aldaar, waar de heer v. D. vroeger eene ambtsbetrekking had bekleed. Zijn meester, de regent, was door den regent van J. van niets meer of minder beschuldigd dan van last te hebben gegeven tot den gepleegden moord aan den wedhono van M. Vrees voor de gevolge van die beschuldiging, had den regent van P. bewogen, onverwijld over land naar Batavia te vertrekken, ten einde den gouverneur-generaal daarover te spreken. Des regents broeder, de regent van D., zou tegen den 20sten dezer hem over zee volgen. Hij vertelde voorts eene menigte bijzonderheden van de landreis, hoe de wagen bij het afdalen van den Megamendoeng was gebroken; hoe de regent te Buitenzorg komende, daar was opgehouden en gebrek had gekregen aan geld en daar zou blijven, tot dat de heer v. D. hem aan de noodige fondsen zou hebben geholpen. De regent zon dan den volgenden zaturdag de reis naar Batavia voortzetten. Deze rekende er op, dat de heer v. D. hem op dien dag wagen en paarden zou zenden op de poststation Bidara Tjina. Tevens reikte hij eenen brief over van den regent aan den heer v. D. gerigt. Hij verklaarde eindelijk, door den regent herwaarts te zijn gezonden, om van den heer v. D. eene som van ƒ 500,— te vragen en onverwijld met het te ontvangen geld naar Buitenzorg terug te keeren.

Te huis komende, vernam de heer v. D. van zijne echtgenooten alles wat haar verhaald was. Hij breekt den brief open en vindt daarin de volkomene bevestiging van dat verhaal. Hij kan bijna niet gelooven wat hij vernomen en in der haast gelezen heeft. Hij vindt de beschuldiging zoo gewigtig; hij is, altijd verkeerende onder den eersten indruk, zoo overtuigd dat de regent van P. het slagtoffer moet zijn van eene inlandsche intrigue, dat hij den zendeling laat komen, ten einde uit zijnen mond zoo mogelijk meer bijzonderheden deswege te vernemen. Deze blijft onder aan den trap eenigzins in de duisternis zitten. Hij herhaalt alles bijna woordelijk. Nadere bijzonderheden deelt hij mede, maar die verspreiden niet meer licht over deze duistere zaak. De heer v. D. nog niet terug gekomen van de verbazing, waarin het verhaal van den zendeling en de vlugtige lezing van des regents brief hem gebragt hebben, verzocht den zendeling den volgenden morgen tegen 7 ure terug te komen, om het antwoord af te halen. Deze vertrekt daarop.

De heer v. D. begint over het gebeurde meer na te denken. Het geheele verhaal komt hem, bij meer bedaarde overweging, minder geloofwaardig voor dan in den beginne, toen hij nog onder den eersten indruk verkeerde. Hij neemt den brief nog eens op en herleest dien meer dan eens. De zendeling had verklaard, dat die brief geschreven was door des regents zoon, die zijnen vader had gevolgd. Ja, het schrift had eenige overeenkomst met dat van dien jongeling. De handteekening was nogtans niet die van den regent. De heer v. D. hechtte daaraan niet, omdat hij bij ondervinding wist, hoe inlandsche hoofden door hunne vertrouwelingen particuliere brieven laten schrijven en onderteekenen, zonder dat zij daar eenig gevaar in zien.

De heer v. D. wacht den volgenden ochtend den zendeling te vergeefs af. Dit wekt meer en meer zijne achterdocht. Hij brengt den brief bij de policie en nu blijkt, bij eene vergelijking van het schrift, dat de geheele historie een verdichtsel en de schrijver dezelfde persoon is, die, blijkens ons nommer van den 24 Mei jl. den pangeran Sjarief Hamied voor eene som van ƒ 200,— heeft opgeligt.

Wij vernemen zoo even dat het der policie gelukt is den dader te vatten.

— BATAVIA. Bij herhaling vonden, in den laatsten tijd, diefstallen plaats in het campement der officieren van de geneeskundige dienst, zonder dat het der policie schijnt gelukt te wezen, de daders in handen te krijgen.

Den 1 Mei jl. nam de heer A., wonende in gang Kawini, een jongen in dienst, die zich Mingo noemde. Zaturdag den 10 daaraanvolgende, werd hem door dezen eene som van ƒ 18 recepis uit eene portefeuille ontstolen, hetgeen daaruit bleek, dat de jongen alleen in de kamer was geweest, waar zich het geld had bevonden. Daar dus een sterk vermoeden op hem rustte, werd hem zijn kampong-briefje afgevorderd, waarop hij, in den nacht van Zaturdag op Zondag, is ontvlugt, na het slot van het hek te hebben afgebroken en welligt eenige kleinigheden te hebben medegenomen, die den volgenden dag even als het slot, werden vermist.

Op Zondag daaraanvolgende werd van een en ander aan den schout kennis gegeven en hem het kampong-briefje ter hand gesteld.

Zulks heeft evenwel niet belet, dat er, in den nacht van 6 op 7 Junij, een veel stouter diefstal in hetzelfde huis plaats vond en waarschijnlijk door bovengenoemden dief gepleegd.

Na 's avonds in de opera te zijn geweest, bleef de heer A tot 12 ure in de binnengallerij lezen en ging een weinig later naar bed, na alvorens de deuren van buiten zelf te hebben gesloten.

Den volgenden morgen vroeg ontwakende, ontdekte hij tot zijne verwondering, dat in de binnengallerij eene opengemaakte cassette op den grond stond, en vele papieren, brieven, enz. daarom heen op den grond lagen uitgespreid; op een bank waren bemodderde voetstappen zigtbaar, terwijl daar tegen eene uitgedoofde obor was geplaatst. Op den grond lag verder een geledigd sigaren-kistje, terwijl eenige andere voorwerpen op den grond lagen, de voordeur openstond, enz.

Het was klaarblijkelijk, dat er diefstal gepleegd was, en bij nader onderzoek bleek nog het volgende:

De dief was over het hek geklommen, blijkbaar aan de daarop zigtbare modderige afdrukken der voeten. Hij was de slaapkamer van den heer A, waar deze, tot zijn geluk welligt, steeds slapende is gebleven, binnengedrongen en heeft daar, waarschijnlijk in den donker, van een tafeltje medegenomen een verguld zilveren cylinder horologie, een kistje met Manilla sigaren (het geledigde kistje is gevonden in de binnengallerij), een zwart lakensche pantalon, enz. terwijl verder uit den zijzak van eenen zwarten rok is ontvreemd eene zwarte portefeuille, waarin eenige recepissen van ƒ 5 en ƒ 1: het bedrag daarvan is niet naauwkeurig bekend. Eenige kaartjes, die zich in de portefeuille hadden bevonden, werden in de achtergallerij wedergevonden, zoomede in de binnengallerij een zwarte halsdas. Voor de deur was het, in de rigting van den gang die naar Bazar Senin leidt, betrooid met Manilla sigaren.

Uit verschillende daadzaken blijkt, dat de dief met de plaatselijke gesteldheid zeer goed is bekend geweest, zonder evenwel in het huis te wonen.

Van een en ander is bereids kennis gegeven aan den assistent-resident voor de policie te Batavia, en het is wel te wenschen, dat de sluwe dief der waakzaamheid van de policie niet ontgaan moge en voorbeeldig worde gestraft.

— In den morgen van den 10 dezer, omstreeks ten 8 ure, ontdekte men aan boord van het Nederlandsch barkschip *Robertus Hendrikus*, gezagv. R. H. Mulder, agenten de heeren G. Suermondt & Co alhier, dat er aldaar brand ontstaan was, die weldra den ganschen bodem in volle vlam zette, zoodat het schip bereids tegen 12 ure, gezonken was, en alleen de boegspriet nog boven water stak.

Het vaartuig, dat voor Samarang zeilree was en heden, den 11, derwaarts zoude vertrokken zijn, had eene lading, bestaande uit: ƒ 80,000.— specie, 1000 picols tin, 1500 picols koffij, benevens eene partij steenkolen en goenie-zakken, waarvan tot heden nog niets gered is.

Al de goederen van den gezagvoerder, met uitzondering van een chronometer, en die van de stuurlieden zijn verloren geraakt, terwijl het der bemanning is mogen gelukken haar eigendom te redden.

Men vermoedt, dat de brand door de goeniezakken ontstaan is en roemt zeer de hulp, welke door heeren officieren van het wachtschip, de op de reede liggende koopvaardijschepen en den heer P. de Vlugt, scheeps-inspecteur alhier, verleend is.

In een volgend nommer, hopen wij in staat gesteld te wezen, al de bijzonderheden omtrent dit onheil in het breede te kunnen mededeelen. (*Java Bode.*)

SUMATRA'S WESTKUST. — Volgens berigten over de maand Mei jl. stond het te veld staande padiegewas zeer schoon en was met den oogst bereids een aanvang gemaakt.

De verwachting omtrent den koffijoogst was mede gunstig.

Gedurende die maand kwamen ter reede van Padang aan twee Nederlandsche schepen, een Fransch schip en drie Amerikaansche schepen, allen bestemd om produkten inteladen.

BENKOELEN. — Van hier is berigt, dat twee vrouwen, die in der tijd door eene bende Passumahsche roovers werden geroofd, hare gevangenschap hadden weten te ontkomen, en na eene moeitevolle reis van vele dagen tot hare betrekkingen waren teruggekeerd.

— SAMARANG. Op den middag van den 12den dezer, ontstond alhier in de kampong Matsaren ten gevolge van onvoorzigtigheid brand, welke aangewakkerd door harden wind zoodanig toenam, dat in korten tijd een dertigtal huizen eene prooi der vlammen werd.

Aan de krachtige maatregelen van de policie en het brandspuit-wezen is het te danken dat de brand geen verderen voortgang had.

— Op den 11den dezer is alhier uit de groote rivier opgevischt het lijk van een Javaansch meisje.

NEDERLAND.

— In geen 50 jaren is er gebeurd hetgeen nu het geval is. Sedert den 13 dezer is de Zuiderzee door de aanhoudende ooste- en noordoostewinden bijna ledig geloopen, zoodat men van de groene wallen bij Genemuiden naar Kraggenburg, Vollenhove, Blokzijl, Kuinre, Lemmer, Schokland, Kampen, Elburg en Harderwijk over den bodem der zee bijna regtlijnig kan loopen. De haven voor deze stad was insgelijks zoo droog, dat zelfs de visschersschuiten moeite hadden er uit te komen.

Den 18den dezer is te Haarlem vergaderd geweest het hoofdbestuur van de commissie voor de oprigting van een standbeeld voor Lourens Coster. In die vergadering zijn onderscheidene maatregelen genomen, betrekkelijk de feesten, welke bij de onthulling van dat standbeeld zullen gegeven worden, en is onder anderen bepaald, dat de onthulling zelve zal plaats hebben in de helft der maand Julij aanstaande.

— De ingenieur J. W. Bake, thans administrateur bij de Holl. spoorwegmaatschappij, ontving dezer dagen van het hoofdbestuur der Nederl. Rijn-spoorwegmaatschappij, als een blijk van tevredenheid over de door hem, aan die maatschappij bewezen diensten, eene fraaije zilveren bouilloire ten geschenke. Dit, in de werkplaatsen van den heer van Kempen, te Utrecht, vervaardigd stuk draagt ten opschrift: „De Nederlandsche Rijn-spoorwegmaatschappij, aan den ingenieur J. W. Bake, wegens bewezene diensten bij den aanleg van den Rotterdamschen zijtak 1856."

— Volgens de *Arnh. Cour.*, is de seinklok-telegraaf van Emmerik tot het station Zevenaar langs den spoorweg reeds in volle werking. Zoodra een trein zich in beweging zal zetten, wordt in een bureau op een knop der batterij gedrukt, en oogenblikkelijk slaan er hamertjes op al de klokken, welke in de nabijheid van de wachters langs de baan op een toestel geplaatst zijn. Men verneemt, dat deze veiligheidsmaatregel, langs dan geheelen Rijn-spoorweg, zal daargesteld worden.

— Volgens *die Zeit*, is de opper-telegrafist te Berlijn, de heer Bosse, door de Nederl. regering uitgenoodigd, zich haar Oost-Indië te begeven, ten einde aldaar de leiding der telegraafdienst op zich te namen. Genoemde ambtenaar

(*) Wij vinden in het S. N. en A. Blad de mededeeling dat wijlen pastoor M., in zijnen laatsten wil uitdrukkelijk begeerd heeft, dat niet anders dan een ijzeren kruis op zijn graf worde geplaatst. Wij eerbiedigen met den schrijver dat verlangen als heilig, doch wij zouden daarin ook een spoorslag te meer vinden, om te trachten het andere gedeelte van ons denkbeeld te verwezenlijken, waartegen zich, bij het leven van den waardigen man, voorzeker geene bedenkingen zouden voorgedaan hebben.

— De koningin! hernam de ridder op zachten toon, terwijl hij een onrustigen blik om zich heen wierp.

— Ja, vervolgde de dame, vindt gij dat zij veel op Elisabeth van Engeland gelijkt?

— Onder *ons* gezegd, juist sooveel als *mevrouw Laura op Maria Theresia van Frankrijk gelijkt!* was des jongelings antwoord.

Toen hij deze laatste woorden gesproken had werd hij eensklaps doodbleek. Zijne gezellin scheen de opmerking zeer te bevallen. Voortreffelijk! riep zij uit, en verduidelijkte in zoo verre de aardigheid, welke in de gedane opmerking lag opgesloten, dat zij hartelijk begon te lagchen.

Maar hare vreugde nam dadelijk een einde toen zij de persoon bemerkte, die op dit oogenblik regt tegen over haar en den ridder stond.

— Wie is die *Mevrouw Laura?* vroeg de koningin Christina, want zij was het, die na het voorgaande gehoord te hebben, de afgezonderden was genaderd.

Deze vraag deed den ridder ontstellen, zoo zelfs dat hij verpligt was zich aan het venster vast te klemmen. Hij herstelde zich echter in zooverre, dat hij met eene bewogene en stotterende stem antwoordde: — Mevrouw Laura is eene Parijsche dame, Uwe Hoogheid. die de eer heeft op de koningin van Frankrijk te gelijken zoo in waardigheid van manieren als in schoonheid. Christina sag den spreker met een weifelenden blik aan. — Graaf d'Harcourt, zeide zij, na een kleine poos en beet zich te gelijkertijd op de lippen, dit is eene daad van Fransche galanterie voor welke de koningin van Zweden u ter zijner gelegenheid haar dank zal weten te betuigen.

Na eene ligte en trosche buiging gemaakt te hebben tegen de schoone gezellin van den graaf, ging de koningin met een waardigen tred naar een aantal hovelingen, die rond eene speeltafel hadden plaats genomen. Intusschen fluisterde men elkander door de geheele zaal in de ooren: De koningin heeft in het bijzonder met den jeugdigen franschman gesproken; zijn fortuin is gemaakt.

Het voorwerp hunner aanmerkingen daarentegen mompelde op dat oogenblik tot zich zelve: Ik ben verloren — onherroepelijk verloren!

En na schier zonder een woord te spreken afscheid te hebben genomen van de dame, waarmede hij stond te praten, toen de koningin hem overviel, verliet de graaf d'Harcourt de feestzaal.

Toen Christina de woorden gesproken had, welke wij hier voren aanhaalden, was zij op den Franschen gezant afgegaan en had dezen ter zijde gevraagd: Ik heb Uwe Excelentie onder het zegel des geheims eene gunst te verzoeken.

— Uwe Majesteit gelieve slechts te spreken, zeide de diplomaat ernstig en ik zal mij vereerd gevoelen voor Haar te mogen doen wat in mijn vermogen is.

— Uw vermogen, hernam de koningin, wordt thans op geen zware proef gesteld, dit verzeker ik u; het betreft slechts eene nietigheid, waarin ik op dit oogenblik belang stel, doch ik geloof dat gij de eenigste zijt die mij hierin van dienst kunt zijn. Ik wenschte slechts te weten wie en wat eene zekere Parijsche dame is, die den naam draagt van *Mevrouw Laura?*

— Mevrouw Laura! Mevrouw Laura! hernam de gezant en sloeg de oogen naar den grond.

— Ja, Mevrouw Laura; zeide de koningin ongeduldig; kent uwe excellentie die dame?

De bekentenis van den diplomaat dat hij nimmer in zijn leven van eene mevrouw Laura had hooren spreken, scheen de koningin weinig aangenaam te zijn. — Dan, sprak zij eindelijk, na eene lange poos en op een gebiedenden toon, — zal Uwe Excellentie wel de goedheid hebben mij die dame nit te vorschen. Laat nog dezen nacht een koerier naar Parijs vertrekken en hem onverwijld terugkeeren met volledige bijzonderheden nopens de betrekking en het karakter van deze Mevrouw Laura.

De gezant boog zich en vertrok om onmiddellijk een koerier met deze buitengewone zending te belasten.

Wij hebben gezegd dat de koningin van Zweden Elisabeth van Engeland nabootste, althans ook in zekere behaagzucht ten aanzien van sommige edellieden van haar hof op deze geleek. De persoon die zich ten tijde dezer geschiedenis in de bijzondere gunst der koningin mogt verheugen was de straks genoemde jeugdige franschman, die, om staatkundige redenen uit zijn eigen land verbannen, naar Zweden was gekomen in de hoop zich daar in de dienst te kunnen laten inlijven. De koningin ontving hem met bijzondere onderscheiding, gaf hem het bevel harer lijfwacht en gedroeg zich in alle opzigten zoodanig jegens hem, dat zelfs de nederigste man reden zou gevonden hebben om zich het voorwerp eener bijzondere genegenheid te wanen. Voor een jongeling van vijf en twintig jaren, dapper en moedig, was zulk eene overtuiging even vlijend als verleidelijk. Wij kunnen niet zeggen dat het met den graaf d'Harcourt anders gesteld was, maar welke ook zijne droomen van eerzucht geweest zijn, zijne genegenheid was eene andere dan de koningin van Zweden ten deel gevallen. Deze was de baronnes Helena van Steinberg, eene jeugdige en schoone landgenoote, de weduwe van een Zweedsch edelman. De barones beantwoordde zijne liefde en

zal weldra met een Amsterdamsch schip zijne reis aanvaarden.

— De behandeling der zaak van A. Blom, beschuldigd: 1°. van moedwilligen manslag op Zondag 3 Febr. jl., des voormiddags tusschen 10 en 11 ure gepleegd op de 13-jarige Maria van Velzen, dochter van Cornelis van Velzen, bouwman op eene hofstede onder Hazerswoude, en 2°. van daarop gevolgden diefstal aldaar, is op Vrijdag 4 April voor het hof van Zuid-Holand aangevangen. De adv.-gener mr. N. la Grappe Dominicus nam in deze zaak het openb. minist. waar, terwijl aan den besch. mr. C. van Bellambtshalve als verdediger is toegevoegd.

Zoo als bekend is, heeft de besch., vroeger in dienst van van Velzen en als zoodanig de geheele localiteit van het huis van zijn gewezen meester kennende, alleen het voornemen gehad om er diefstal te plegen, ten einde gelijk hij later moet hebben voorgegeven, aan zijn voornemen om te trouwen te kunnen gevolg geven en zich de daartoe benoodigde gelden te verschaffen. Wij vernemen al verder omtrent deze zaak dat de aan den diefstal voorafgegaan zijnde manslag daaraan is toe te schrijven, dat de besch. zich heeft bedrogen gevonden in zijne verwachting, dat al de bewoners zich op den bewusten Zondag als naar gewoonte naar de kerk zouden hebben begeven en hij dus het huis verlaten zou vinden; dat hij alzoo tegen die onderstelling in de woning de verslagene aangetroffen hebbende, hoewel zij hem moet hebben uitgenoodigd zich te verwijderen onder belofte van geheimhouding, echter, uit vrees voor ontdekking van den voorgenomen en reeds tot een begin van uitvoering gekomen diefstal en ten einde daarvan geen levenden getuige te hebben, haar beloofd stilwijgen dadelijk moet hebben van de hand gewezen en zijn voornemen hebben kenbaar gemaakt om haar te dooden; onder toevoeging der woorden: *dat kost je je leven*; dat daarop Maria naar den koestal is gevlugt en door den besch. achtervolgd; dat aldaar, in aanmerking genomen den sterken ligchaamsbouw van het 13jarige meisje en het op den grond verspreid vinden van hare muts en andere stukken van hare kleederen, eene hevige worsteling moet hebben plaats gehad, en de besch. haar met een toevallig in den stal aanwezigen klomp onderschiedene slagen op het hoofd heeft toegebragt, terwijl zij hem daarentegen in een zijner vingeren heeft gebeten; dat echter het slagtoffer ten laatste het onderspit heeft moeten delven en in staat van bezwijming geraakt zijnde, door den besch. in een daar aanwezigen koelbak werd geworpen en daarin onder het water gehouden tot dat zij levenloos was, waarna hij den diefstal heeft gepleegd en zich verwijderd. Overigens vernemen wij, dat de besch. bij zijne arrestatie de misdaad heeft ontkend, doch de tegen hem al meer en meer ontstaande bezwaren niet kunnende ontzenuwen (gelijk o. a. het ten zijnen huize bij gelegenheid eener gedane huiszoeking aanwezig gevonden bebloed adreskaartje van zekeren orgelmaker Lohmann te Leijden, dat in het bezit is geweest van den vader der verslagene en door de besch: die niet kan lezen, voor bankpapier was aangezien) eenige dagen later tot eene volledige bekentenis zijner euveldaad is gekomen. De besch. is 30 jaren oud, pokdalig en heeft een zeer dom uiterlijk. Men verzekert dat hij zes jaren op school is geweest, zonder gedurende dien tijd te hebben kunnen leeren lezen. Er zijn 22 getuigen in deze zaak gehoord. De beschuldigde heeft zijne bekentenis nader bevestigd. Het openbaar ministerie heeft de toepassing van de doodstraf geëischt. De uitspraak is bepaald op 12 April.

FRANKRIJK.

— Men verzekert, dat de goedkeuring van het Fransche ministerie van binnenl. zaken is geweigerd voor eene brochure van een voormaligen redacteur van *de Presse*, welke niet genoeg in verzoenenden geest voor Rusland was geschreven. Buitendien is de opvoering van het stukje *les Cosaques* te Toulouse, en naar men er bijvoegt, in al de departementen verboden. Men maakt ook de opmerking, dat de *Charivari* opgehouden heeft met het geven van Russische karikaturen.

— De weelderige opschik der vrouwen te Parijs maakt op dit oogenblik vooral de ergernis der geestelijkheid gaande en van bijna alle preekgestoelten wordt een algemeene kruistogt ondernomen tegen de vrouwelijke kleedij. Een van de beroemdste predikers heeft dezer dagen den ontzettenden omvang der japonnen op eene schilderachtige wijze voorgesteld, als *opgevuld met ongeregtigheden*.

ADVERTENTIEN.

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 17den Junij a. s. zal door de ondergeteekenden in hunne pakhuizen aan de *Kaliemaas* verkocht worden, eene parij BALKEN, ZWEEDSCH TEER etc. etc.

(262) ADAM & CO.

OP DE PUBLIEKE VENDUTIE VAN

Woensdag den 18 *Junij*, in de toko van den Heer BOECKHOLTZ, zal voor rekening van belanghebbenden nog verkocht worden:

ZONDER RESERVE

Eene partij van cc.

650 RIEMEN HOLLANDSCH SCHRIJFPAPIER

van 18 en 14 pond waaronder best en zwaar gesatineerd. (259)

VENDUTIE.

Op Vrijdag den 20sten Junij 1856, door de weeskamer ten huize van den gefailleerden koopman P. J. GERSOM, publieke vendutie worden gehouden van DIVERSE TOKO-GOEDEREN en TOKO-MEUBELAIR.

De Secretaris,
(273) PLOEGMAN.

LIJST DER HOUTWERKEN,

welke op Donderdag den derden Julij 1856 te Lassem *op Vendutie zullen worden verkocht:*

GETAL.	BENAMING DER HOUTWERKEN.	LENGTE R. VOET.	BREEDTE DUIMEN.	DIKTE DUIM.
15	Balken.	42	5	5.
48	„	37	12	10.
80	„	36	14	13.
16	„	36	13	7.
178	„	31½	8	7.
185	„	28	8	6.
29	„	27	5	4.
11	„	26	8	7.
1	„	25	11	5.
42	„	25	6	5.
2	„	25	5	5.
43	„	23	7½	5½.
10	„	22	6	6.
27	„	20	6	6.
14	„	17	4	3.
21	„	16	8	6.
11	„	13	6	5.
12	„	8	7	6.
745				

Deze HOUTWERKEN liggen bij de rivier te *Lassem* zeer geschikt voor het vervoer te water naar *Soerabaya*.

Nadere informatien bij
(277) ADAM & CO.

Bij den ondergeteekende bestaat gelegenheid voor den vervoer van STOOMKETELS en MACHINERIEN langs de Noord-kust van Java.

SOERABAYA, G. R. CURTIS.
12 *Junij* 1856. (271)

WISSELS OP NEDERLAND,

te bekomen bij
(276) RUIJL CRAMER & CO.

Mejufvrouw M. KOENEN, eene SCHOOL willende oprigten VOOR JONGE JUFVROUWEN verzoekt onders of voogden haar met hun vertrouwen te willen vereeren, Het onderwijs zal op de best mogelijke wijze gegeven worden in die vakken, welke ouders of voogden zullen verkiezen.

Informatiën zijn te bekomen ten huize van den WelEdGstr. Heer DE BRUIJN, *Hoofd-Ingenieurs.*

(275)

De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat zij voornemens is den 15den dezer eene MEISJES KOST- en DAGSCHOOL te beginnen in het gewezen *Hotel de Commerce* in de Kerkstraat alhier. Overtuigd dat de gezonde en goede ligging van het huis niets te wenschen overlaat, beveelt zij zich minzaam aan in de gunst van ouders en voogden.

SOERABAYA, J. J. GERSOM.
3 JUNIJ 1856. (272)

WISSELS OP AMSTERDAM EN LONDON,

bij
(269) WM. MATHIEU & CO.

VIJF RIJTUIGEN

Van het allerlaatste model, geheel nieuw, waaronder zich bevinden eene *Coupé koets* en eene *Bendy op 3 wielen.* Te bezigtigen van af den 13den of den 14den dezer ten huize van den Heer PONS, waar men den ondergeteekende, fabriekant van rijtuigen te *amarang*, over den aankoop spreken kan. Tevens beveelt hij zich voor het maken en de bestellingen van moderne modellen van rijtuigen aan.

V. C. JACOBS,
(258) *Rijtuig fabrikant te Samarang.*

Generale gemagtigden van JACOB SALM, de firma ADAM & CO, te *Soerabaya.* (263)

Wegens vertrek naar elders wordt uit de hand te koop aangeboden, op zeer billijke voorwaarden, eene bloeijende **Wagen-verhuurderij en Wagen Fabriek met het erf en daarop staande gebouwen,** gelegen te *Samarang*. Te bevragen met franco brieven, letter N., bij den boekdrukker

(257) E. FUHRI.

De aangekondigde verkoop van het huis van SONG TIANGKONG, geannoneeerd in den *Oostpost* van 30 April jl. No. 18, **heeft geen voortgang gehad,** dewijl hij de pretentie van TJAEHONG heeft betaald.

De Deurwaarder te Kediris,
(261) RUDOLPH.

JAVA-BODE 1856.

TWEEDE SEMESTER.

De inteekenaren op den *Java-Bode* worden beleefdelijk herinnerd aan de voldoening van het abonnement voor het tweede semester van dezen jaargang.

(266) E. FUHRI.

haar jaloersch oog had haar weldra de magtige mededingster leeren kennen, welke zij op dit punt had te bestrijden. Ter gelegenheid van het gemaskerde bal was het Christina zelve geweest, die den jongen graaf d'Harcourt de rol van den graaf van Essex had opgedragen. Toen de barronnes deze omstandigheid vernam, vond zij die vol beteekenis en was stout genoeg de gedachten der koningin te durven beantwoorden door eene bedekte zinspeling van denzelfden aard. Zij vond een portret van Lady Sydney, weduwe van sir Philip, welke Essex in het geheim, tot zijne gravin had gekozen, en op het gevaar af van te zullen beleedigen, verscheen zij in het gewaad dier Lady op het feest harer mededingster. Van daar de onwil van d'Harcourt om de aandacht tot zich te trekken, dewijl de baronnes tot zijn gezelschap behoorde. Zeer wenschelijk ware het voor den jeugdigen edelman geweest, indien hij dezelfde voorzigtigheid in zijn gesprek had aan den dag gelegd. Maar, het moet gezegd worden, het gewaad van Christina, dat hem de geheimzinnige aanmerking omtrent mevrouw Laura had doen maken, was werkelijk bespottelijk. De tallooze jabots van Elisabeth's gewone kleeding en al de andere stijve en deftige punten waren zeer misplaats op het kleed der onrustige, losse en dartele koningin van Zweden. Misschien vermoedde zij dit eenigermate en werd haar daarom het denkbeeld te ondragelijker van een voorwerp van spot te zijn in de oogen van den man, wien zij hare gunst had geschonken en vooral in die van haar, welke ook zij als hare mededingster had leeren kennen.

De onrustige koningin ontving binnen den tijd van acht dagen een antwoord van Parijs, zoo veel ijver had de koerier in de vervulling der hem opgedragen taak aan den dag gelegd. Mevrouw Laura, zoo luidde het document, hetwelk hij had medegebragt, is eene kleine dame, die krankzinnig is geworden. Haar idée fixe bestaat in de innige overtuiging, dat zij koningin van Frankrijk is en in haar dollen ijver om de wezenlijke vorstin Maria Theresia in al hare kleedingen en opschik na te bootsen. De ongelukkige vrouw brengt haar leven door met deze eenige bezigheid. De koningin verschaft zich geen kleed, dat niet onmiddellijk daarna ook door mevrouw Laura wordt gedragen. Daar zij niemand beleedigt en slechts bespottelijk is, bemoeit zich niemand met haar en is zij in Parijs overal bekend onder den naam van *het karikatuur der koningin.* De depêche bevatte nog eenige andere bijzonderheden van gelijken aard en besloot met een portret der arme mevrouw Laura, gekleed als Maria Theresia, dat schier elk begrip van dwaasheid te boven ging.

De woede der Zweedsche vorstin kende geene palen. Zij had wel begrepen dat er eene ongunstige zijde in de vergelijking van d'Harcourt moest gelegen zijn, maar te moeten ontwaren dat zij vergeleijken was geworden bij eene ijdele, bespottelijke, krankzinnige vrouw — zij, de heldin en de trots van het noorden — zij, die den groven beleediger steeds vergund had te weten dat zij hem beminde —, zij was het voorwerp geworden der verachting van dezen vreemden jongeling en zijner Lady Sydney, de vrouw, aan welke hij boven haar de voorkeur gaf — dit was eene te zware marteling voor het hart der trotsche en hoofdige vorstin. Ah! riep zij toornig uit, deze is dus de vergelijking, welke gij nog als eene hoffelijkheid wilt doen voorkomen!

In deze ontroering sloeg de koningin andermaal den blik op de beschrijving van mevrouw Laura. De werkelijke onschuld van de krankzinnigheid dezer dame, zoo las zij verder, maakt dat zij eene strenge vorstin is, die in geen geval de genade onder de koninklijke deugden wil rangschikken. Zij spreekt dan ook altijd van regt doen. Deze zinsneden strookten geheel en al met den zielstoestand der koningin. Ja! riep zij uit, zoo ik even bespottelijk ben als zij, wil ik haar ook in alle andere opzigten gelijk zijn. Daarna zette zij zich tot een onderzoek naar de geschiktste wijze, waarop zij darcout zou kunnen straffen. Geen dergene, die zich aan haar geest voordeden, kwam haar genoeg treffend, zwaar en scherp voor. Zoo ging de dag voorbij op welken zij het honend document uit Parijs had ontvangen.

De slaap of de kalmte van den nacht gaf eene andere wending aan hare denkbeelden. Zij stond op met geheel andere gedachten, en in plaats van een bevel uit te vaardigen om d'Harcourt gevangen te nemen, zond zij hem op dien dag zijne benoeming tot luitenant-kolonel.

De graaf, die reeds alle toebereidselen had gemaakt om Stockholm te verlaten, was niet weinig verwonderd, ja stond geheel verpletterd, toen hij deze tijding ontving. Hij was dit te eer, daar hij niet den minsten twijfel koesterde of de koningin zou wel van een der Fransche hovelingen de beteekenis vernomen gebben van zijne verkelijking met mevrouw Laura. Het gedrag van Christina kwam hem dus van eene zeer edelmoedige zijde voor, van eene zijde uiterst gevaarlijk voor zijne trouw aan de baronnes van Steinberg Dit werd nog meer het geval, toen hij na verloop van slechts weinige maanden, tot den rang van kolonel werd bevorderd en daarna, ter gelegenheid eener hoffelijke daad, tot generaal en kamerheer benoemd werd. Hij stemde ook toe in zijne naturalisatie tot Zweed als in een stap, die hem nog tot meerder grootheid kon voeren.

129ste Frankforter
STAATS-LOTERIJ

gewaarborgd en geautoriseerd door het Gouvernement der Vrije Stad Frankfort aan den Main.

KAPITAAL: EEN MILLIOEN 828,450 GULD.
bestaande uit
26,000 Loten met 13,600 Prijzen en 11 Premiën

De hoogste kansen zijn: *f* 200,000, *f* 150,000
f 120,000, *f* 115,000, *f* 112,000, *f* 110,000,
f 105,000, *f* 104,000, *f* 100,000, *f* 50,000,
f 20,000, *f* 15,000, *f* 12,000, *f* 10,000,
f 6000, *f* 5000, *f* 4000, enz. enz.

Plannen en Loten voor deze welbekende en voordeelige Loterij, zijn van heden af te bekomen door tusschenkomst van den heer **H. M. van Dorp**, te Batavia, en bij **E. Fuhri** te Soerabaya.

Men wordt verzocht vroegtijdig genoeg zijne bestellingen te doen toekomen, ten einde spoedig in het bezit der Loten te geraken. De Lijsten van elke trekking worden terstond per Mail afgezonden, terwijl tevens geremitteerd wordt voor de eventueel gewonnen prijzen. **SCHWARZSCHILD-SONS,**
Bankiers en aangestelde Gouvernements Collecteurs, Frankfort a/M.

PRIJS DER LOTEN:
Een geheel Lot *f* 120. Een half Lot *f* 60.
Een kwart Lot *f* 30.
Voordeelen worden genoten bij het nemen van meerdere Loten:
4 geheele of 8 halve of 16 kwart Loten kosten slechts *f* 450.
10 geheele of 20 halve of 40 kwart Loten kosten slechts *f* 1100. (546)

TE KOOP

Twee prachtige **RIJTUIGEN**, pas uit Nederland aangebragt. Bij
(251) S. H. WANDERS.

Bij den ondergeteekende verkrijgbaar:
Het wel gelijkend Portret van Z. Exc. den Gouverneur-Generaal van Ned. Indie, C. F. PAHUD.
(244) E. FUHRI.

SOCIETIET CONCORDIA
THE DANSANT.

Op Dingsdag den 17den Junij 1856.
Namens de Directie,
De Secretaris,
(254) GROLMAN.

LIEFHEBBERIJ TOONEEL:
Oefening baart Kunst.

REPRESENTATIE.

Op DONDERDAG den 19den Junij 1856.

DE MASKERADE.

TOONEELSPEL IN EEN BEDRIJF.

Versierd met nieuwe decoratiën en costumes.

Daarna:

DE BRANDSCHATTING.

BIJSPEL IN EEN BEDRIJF.

De prijzen der plaatsen en he bespreken derzelve als vroeger. — Aanvang ten 7½ ure.
Namens de Directie,
De Sekretaris,
(256) J. G. GRAUSS.

HUWELIJKEN.

Getrouwd:
C. J. SCHREUDER.
MET.
D. C. COENRAAD.
SOERABAYA, 14 *Junij* 1856.
Eenige kennisgave. (278)

GEBOORTEN.

Bevallen van eene *DOCHTER*, L. McGILLAVRY, geb. *Horst.*
SOERABAYA,
13 *Junij* 1856. (230)

Voorspoedig bevallen van een *ZOON*, M. J. E. DE VOOGT, MOLENBROEK. (246)
TOEBAN, 28 *Mei* 1856.

Voor den overvoer van Passagiers naar **MELBOURNE** wordt aangeboden het snelzeilend schip *SPLENDIDO*, kapitein VISIN, om nog in deze maand derwaarts te vertrekken.
De Agenten
(260) ADAM & CO.

Voor den overvoer van Passagiers naar **NEDERLAND**, wordt aangeboden het extra snelzeilend schip *CLAUDIUS CIVILIS*, kapit. PETERSEN.

Dit schip van ruime en luchtige inrigtingen voorzien, voert eenen bekwamen doctor en zal tegen het einde dezer maand tot vertrek naar *Nederland* gereed zijn.
De Agenten
(243) RUYL CRAMER & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND

Wordt aangeboden met het snelzeilend en bijzonder doelmatig ingerigt schip *HELENA en ANNA*, kapitein J. C. F. LUPCKE, voerende een' geëxamineerden scheepsdocter.

Deze bodem zal in de laatste helft dezer maand tot vertrek van *Probolingo* via *Batavia* en *Nederland* gereed zijn.
De Agenten,
(267) RUIJL CRAMER & CO.

TER PASSAGE NAAR NEDERLAND

Wordt aangeboden het extra snelzeilend en voor den overvoer van Passagiers bijzonder goed ingerigt en uitgerust schip *TWEE CORNELISSEN*, gezagvoerder H. KREIJE.

Deze bodem heeft de reis van *Rotterdam* naar *Batavia* in 83 dagen afgelegd. Het vertrek is bepaald van *Batavia* omstreeks het midden der volgende maand. Nadere informatiën zijn te bekomen bij den Gezagvoerder in het *Java-Hotel* en bij
De Agenten,
(268) J. F. VAN LEEUWEN & CO

PASSAGE NAAR NEDERLAND

Wordt aangeboden met het snelzeilend en bijzonder doelmatig ingerigt schip *OTTO*, kapitein ROTGANS, voerende een geëxamineerden scheepsdoctor.

Deze bodem zal in de laatste helft dezer maand tot vertrek van *Pasoeroean* via *Batavia* gereed zijn.
De Agenten
(242) RUYL CRAMER & CO.

VREEMDEN-LIJST.

AANGEKOMEN.

10 Junij P. Tiedeman, van Modjokerto; A. J. Simon, van Grissee; J. Francisco, van Banjoewangie. — 11 Junij P. Weijermans, van Pasoeroean; L. Samalatoe, van Modjokerto. — 12 Junij P. W. Hofland, van Pasoeroean; J. W. Stecher, van Kedirie.

SCHEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum		Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Van
Junij	12	Nederl. Ind.	Krabbe.	Mardam.	Pasoeroean.
„	—	„ „	Little Tot.	Katjoong.	id.
„	—	„ „	Pogoan Zephijr.	Ong Kimling.	Grissee.
„	15	„ „	Schandar Salim.	Said Aloei Madewie,	Banjermassing.
„	—	„ „	Digna.	Pa Ardie.	Pasoeroean.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum		Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Naar
Junij	12	Nederl. Ind.	Maijmoon.	Said Abdul Rachman bin Kasim.	Koetee.
„	—	„ „	Amsterdam.	Goestie Taheer bin Pangeran Achmat.	id.
„	13	Nederlandsche	Cornelis Gijps.	P. G. H. B. de Haan.	Nederl. over Pasoeroean.
„	14	Nederl. Ind.	Balheer.	Mohamai Siman.	Banjermassing over Sum.
„	15	Nederlandsche	Twee Cornelissen.	J. C. Kreije.	Nederl. over Probolingo.
„	—	Nederl. Ind.	Machmoed.	Mohamat bin Malik.	Sumbawa.
„	—	„ „	Ambon.	F. A. B. Hugenholtz.	Batavia over Lassem.
„	16	„ „	Fathul Joesoer.	Sech achmat bin mohamat baoeseer.	Sumanap.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Bestemming	Agent
Nederl. Ind.	Saim.	Sech Abdul Rachman.	Molucco's	Sech Said Awal Baboe
Baliesche	Fathool Rachman.	Hadjie Mohamat Kassim.	Balie.	Gezagvoerder.
Oostenr.	Splendido.	R. Visen.	Australie.	Adam & Co.
Hamburger.	Mimi.	B. D. Segebade.	Nederland.	Idem.
Engelsche	Xarifa.	J. Fetchet.	Id.	Idem.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batava, korvet Nehalenia, de stoomschepen Etna, Onrust en Borneo; de brik de Haai en de schoenerbrik de Lansier; de schoeners Ternate, Helena en Anna; de stoomschepen Java, Ambon, en Soerabaija; de barken Katal Ma-ān, Adrakool Haer, Anne Maclean, Balheer, Java Koerier, Hing Goan, Mimi, Aucklandi Bacht Mastora, Fatahool Wahap, Twee Cornelissen, Faidool Ragman, Fathul Joesoer; de briken Spendido, Xarifa en Raven; de schoeners Sarie Toendjoong, Machmoed en Bientang Timor; de kotters Krabbe en Little Tot.

PASOEROEAN.

VERTROKKEN.

7 Junij de Ned. Ind. kotter *Paulina*, gezagv. Saijman, naar Soerabaija; de Ned. Ind. schoener *Masshoor*, gezagv. Said Abdulkadir bin Achmaud Edroos, naar Sumbawa.

9 Junij de Ned. Ind. korter *Krabbe*, gezagv. Mardam; de Ned. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Katjoong; de Ned. Ind. schoener *Katjoong*, gezagv. Saka, alleen naar Soerabaija.

11 Junij de Ned. Ind. bark *Aldjoesoor*, gezagv. Sech Achmad bin Awab Badilla, naar Bima.

12 Junij de Ned. Ind. schoener *Caroline*, gezagv. Pa Jantie, naar Banjoewangie via Probolingo en Besoekie.

13 Junij de Ned. Ind. schoener *Digna*, gezagv. Pa Ardie, via Soerabaija naar Pamanoekan.

Aan- en uitvoer te Soerabaya van den 10den Junij tot en met den 16den Junij 1856

AANVOER.

Van Banjermassing per de Ned. Ind. schoener *Schandar Salim*, gezagv. Said Aloewie, agent Gezagvoerder.

100 stuks planken, 16 picols was, Gezagvoerder; 8 thails stofgoud, Sech Oemar Aljaroe; 7000 bossen rotting. N. H. M.

UITVOER.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Cornelis Gips*, gezagv. P. D. H. B. de Haan.

500 zakken koffij, wegende 500 pic., 1079 krandjangs suiker wegende 4002$^{83}/_{100}$ pic., en 100 pic. rotting, agent N. H. M.

Naar Banjermassing per de Ned. Ind. bark *Amsterdam*, gezagv. Goestie Thair.

1 kist saroongs, Van Leeuwen & Co; 2 kisten shirtings, Adam & Co; 1 kist binaris amfioen McMillan Marten & Co; 1 kist blauw katoen en 1 kist gedr. katoen, Mohamat Yasin; 1 kist spiegeltjes Van Leeuwen & Co; 1000 silveren sp. matten, Mohamat Yasin.

Naar Sumbawa per de Ned. Ind. schoener *Machmoed*, gezagv. Mohamat bin Malik.

600 silveren sp. matten, Mohamat bin Malik; 20 katjes jav. koperwerk, 2 pakjes holl. papier, 10 pakjes naaigaren, 1 kist chin. thee, 500 stuks ledige fleschjes, Said Mohamat; 300 silveren sp. matten Gezagvoerder.

Naar Banjermassing per de Ned. Ind. bark *Balkair*, gezagv. Mohamat Seman.

1200 sp. matten. Mohamat Seman.

Naar Nederland via Probolingo per het Ned. schip *Twee Cornelissen*, gezagv. J C. Krije.

150 pic. rotting, 937 schuitjes tin wegende 500 pic., 4500 balen koffij wegende 4500 pic., agent N. H. M.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16 per picol *f* 15.— Op levering afgadaan.
Idem. „ 15 „ „
Idem. „ 14 „ „
Idem. „ 13 „ „
Idem. „ 12 „ „
KOFFIJ per picol. Nominaal.
RIJST (CARGA) per koijang *f* 100,— à *f* 110.—
Id. (WITTE) „ „ *f* 150.—
KOEHUIDEN per 100 st. *f* 300.—
ARAK per legger. *f* 100.—
OLIE (KLAPPER) per picol. *f* 27.—
OLIE (KATJANG).
KADJANG MATTEN.
ROTTING *f* 8.—
WISSELKOERS *f* 102½ à *f* 103.—

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 22sten Junij des morgens ten half 9 ure.
Nederduitsch.
Ds. SCHIFF.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 22sten Junij des morgens ten half 9 ure.